

Bibel OCH BEKÄNNELSE

Nr 3 2022 – ÅRGÅNG 36. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige. Utkommer med 4 nummer om året.

Redaktör: Ingvar Adriansson.

e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

I gemensam nordisk redaktion även Kjell

Petter Bakken (layout), Tor Jakob Welde

(Norge); Hans Ahlskog, Ola Österbacka

(Finland).

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,

Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@gmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro

306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500

0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt

namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365.

Swish 1232643161.

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus

till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

*Utan Guds Son finns inget hopp
för denna vår värld, andligen död.*

*Utan Guds ord kan jag ej se
att Herren Kristus är livet.*

Herre, du ser vår nöd,

bara hos dig är liv.

Herre, vi prisar ditt heliga namn.

(Seth Erlandsson)

”SÄLLAN HAR DET VARIT VIKTIGARE att lyfta fram en dimension av hopp”, skrev ledaren för en kyrklig nödhjälpsorganisation nyligen i en artikel med titeln ”Hopp för en värld i kris?” i en kristen tidning. För det är väldigt mycket oro och nöd i världen nu: Tio procent av världens befolkning svälter. Kriget i Ukraina har lett till en stark ökning av antalet flyktingar. Kriget och coronapandemin leder också till sämre ekonomi för människor i alla världsdelar. Bland annat. Författaren sätter sitt hopp till att politiker och andra med inflytande nu ska gripa sig an vissa nödvändiga saker som föreslås i artikeln. Då finns det skäl att hoppas mitt i den annars så dystra utvecklingen.

ATT GUD INTE NÄMNS i artikeln är lite märkligt och något man saknar. För Kyrkans Herre är ju *hoppets* Gud (Rom 15:13). I *Klagovisorna* säger författaren (troligen Jeremia) efter att ha målat ut fiendens brutalitet, templets förstörelse och folkets lidande: *Detta tar jag till hjärtat, därför har jag hopp: Det är Herrens nåd att det inte är ute med oss, att det inte är slut med hans barmhärtighet. Den är ny varje morgon, stor är din trofasthet. Herren är min del, det säger min själ, därför hoppas jag på honom* (Klag 3:21-24).

MED ”HOPP” MENAS i dagligt tal en obestämd förväntan om hjälp och förbättring. Men när Bibeln talar om en troendes hopp är det något fast och säkert: *Detta hopp har vi som ett tryggt och säkert själens ankare* (Heb 6:19). Kristus Jesus är vårt hopp (1 Tim 1:1), utan honom är vi *utan hopp och utan Gud i världen* (Ef 2:12). Gud har i sin stora barmhärtighet *genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp* (1 Pet 1:3). *Till hans namn ska folken sätta sitt hopp* (Matt 12:21).

JA, SOM KRISTNA önskar vi innerligt att andra ska få äga samma hopp som vi själva har. Det kanske är lite provocerande för någon, men ”Det är inte kyrkans uppdrag att lösa världens alla sociala problem. Kyrkans uppdrag är att predika evangeliet om frälsning för alla själar som håller på att gå under.” (KELKs Nittiofem teser för det 21 århundradet, #75). Och alla kan vi få vara med på det genom förbön, personlig tjänst och ekonomisk stöttning. Men: i tacksamhet för Gud vår Frälsares stora godhet mot oss vill vi naturligtvis också visa godhet och hjälpa vår nästa när han är fattig, ensam, på flykt osv. Luther sa: ”Den som går förbi sin nästa, går också förbi Gud.”

VAR OCH EN AV OSS har fått ett uppdrag, en kallelse att tjäna vår nästa i kärlek. I det här numret har vi valt att ha fokus just på det temat.

Tor Jakob Welde

Ett kungligt prästerskap – av nåd allena

Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus (1 Pet 2:9).

För några år sedan firade vi 500-årsjubileet av den lutherska reformationen. Gud använde Martin Luther för att reformera kyrkan. När vi tänker på reformationen tänker vi först och främst på att Luther återinförde Bibelns lära om rättfärdiggörelsen, att Gud förlåter syndare endast av nåd för Kristi skull. Vi kan inte ta emot syndernas förlåtelse på annat sätt än genom tron. Vi kan inte förtjäna det genom gärningar, botövningar, ånger, självrannsakan, böner etc. I rättfärdiggörelsen tillräknar Gud oss av bara nåd en fullkomlig rättfärdighet, Kristi rättfärdighet.

Läran om rättfärdiggörelsen är huvudläran i den kristna tron, den lära som kyrkan står eller faller med. Om den läran faller, faller också kyrkan och är inte längre en kristen kyrka. Den kan vara en folkkyrka med stark organisation och många aktiviteter, men den kan inte vara en biblisk kyrka eftersom den inte förkunnar Bibelns huvudbudskap, nådens evangelium.

Många andra läror i Bibeln är nära knutna till läran om rättfärdiggörelsen. En av dem är läran om det allmänna prästadömet. Även den läran återinförde Gud i kyrkan genom Martin Luther. Enligt den har Kristus gjort alla som tror på honom till *kungar och präster åt Gud* (Upp 1:6). När läran återin-

fördes innebar det en radikal förändring i kyrkans liv, för den bröt fullständigt med påvens makt. Den visade hur falskt det är när påven hävdar att den enda vägen till Gud går genom honom och de biskopar och präster han har ordinerat. Jesus sa att han är den enda vägen och enda dörren till himlen. Därför är vi lutheraner överbevisade om att påven är Antikrist som betyder en som sätter sig själv i stället för Kristus. (Den grekiska prepositionen *anti* betyder i Nya testamentet ”i stället för”).

Liksom läran om rättfärdiggörelsen är läran om de troendes allmänna prästadöme väldigt trösterik, för den försäkrar att alla som tror på Jesus frimodigt kan *gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid* (Heb 4:16). Du som tror på Jesus har fri tillgång till nådens tron. Du behöver inte gå via medlare.

Redan 1520 visar Luther i den berömda skriften *Om en kristen människas frihet* att han bryter med påvekyrkans makt och tyranni. Där skriver han att Kristus delar sin förstfödslovt, dess ära och värdighet, ”med alla sina kristna för att också de genom tron ska vara kungar och präster tillsammans med honom, som han säger i 1 Pet 2:9: *Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap . . .*” Luther skriver vidare: ”Vårt prästadöme gör oss värdiga att träda fram inför Gud och be för andra. Det är bara präster som kan stå inför Guds ansikte och be. Kristus har gjort så att vi kan träda fram inför honom

andligt och be för varandra liksom en präst kroppsligt träder fram för folket och ber.”

Denna lära om det allmänna prästadömet hör till vårt lutherska arv. Vi håller inte fast vid den bara för att Luther lärde den utan för att Bibeln lär den. I 1 Pet 2 talar Petrus om *ett kungligt prästerskap*. Vem skriver han de orden till? Vem är det kungliga prästerskapet? I brevets inledning skriver han till de kristna *som lever utspridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kapadokien, Asien och Bitynien*. Han kallar dem utvalda. *Ni är förutbestämda av Gud Fadern och helgade genom Anden till lydnad och rening med Jesu Kristi blod*. Han beskriver dem som människor som Herren Jesus Kristus *genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna*. Han påminner dem om att de i Guds kraft blir bevarade i tron så att de når fram till frälsningen, en frälsning som redan ligger färdig för att uppenbaras vid tidens slut (1:5). Petrus är säker på att detta kommer att ske, nämligen att de ska bli bevarade i tron intill änden *även om ni nu en liten tid måste utstå olika prövningar*, som han säger (1:6).

I andra kapitlet citerar Petrus profeten Jesaja: *Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den ska aldrig komma på skam* (2:6). Och han säger om dem som tror på hörnstenen, Kristus: *Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget*

folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus (2:9). Här talar han direkt till de troende, och han talar till alla troende, inte till en speciell grupp bland dem.

Petrus poäng är att alla som tror på Jesus utgör ett heligt, utvalt folk. Här lever vi som *främlingar och gäster* bland icke-troende (2:11). Men vi utgör ett alldeles speciellt folk, ett kungligt prästerskap. Vi kan vara åtskilda pga språk, kultur och geografiskt avstånd. Vi kan bo i olika länder och tillhöra olika kyrkor. Ändå är alla kristna förenade i samma tro på Jesus så att vi utgör ett heligt folk. Det är detta heliga samfund som vi bekänner i apostoliska trosbekännelsen.

Petrus kallar de kristna ett *prästerskap*. Han säger: *Låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus* (2:5). Som vi vet bar prästerna i gamla förbundet fram offer åt Gud. Det var synd- eller skuldoffer och det var tackoffer. Men offren bestod av bockar, kalvar och lamm osv, eller delar av grödan som skördades på marken.

Här skriver Petrus till alla kristna att de är ett heligt prästerskap som *bär fram andliga offer* till Guds behag. De är alltså inte som gamla förbundets syndoffer. Jesus har som det fullkomliga offerlammet själv burit fram ett fullkomligt offer för all synd när han dog på korset.

De offer alla kristna bär fram är andliga offer. De består i allt en kristen gör som kristen, alla tack-sånger och lovprisningar till Gud för hans stora nåd, alla böner och förböner, alla kärleksgärningar som kommer ur ett troende och tacksamt hjärta, gärningar som är en frukt av tron. Dessa andliga offer tar Gud emot med glädje för Jesu Kristi skull, för de är framburna i tron på Jesus.

Ni är ett heligt prästerskap säger

Petrus till dig och mig. Vi är heliga, inte för att våra liv är fullkomliga utan för att Gud i sin stora nåd täcker över all vår synd och orättfärdighet med Kristi fullkomliga rättfärdighet, utan vår förtjänst eller värdighet.

Petrus beskriver inte bara vårt prästadöme som heligt utan också som *kungligt*. Vi är kungar också! Vi har samma ära, härlighet, auktoritet och makt som alla kungar har.

Jesus är kung. Han upprättade sitt rike, sitt kungadöme, genom lidande och död på korset och genom sin segerrika uppståndelse från de döda, sin upphöjelse och himmelfärd. Han sitter nu på Guds högra sida och härskar som kungarnas Kung och herrarnas Herre. Även om detta på många sätt är dolt för vårt mänskliga öga, även om det ofta inte ser ut som om han är den som härskar över allting utan att det tvärtom är hans fiender som härskar på jorden, vet vi att han hela tiden styr allt till det bästa för sitt folk. Och den dagen ska komma då alla ska *se Människosonen sitta på Makens högra sida och komma på himlens moln* (Matt 26:64).

I sin stora nåd delar nu Jesus sin seger med oss. Hör bara vilket dyrbart löfte han gett oss: *Den som segrar ska jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Far på hans tron* (Upp 3:21). Och i synen som Johannes återger i Uppenbarelse-boken 20:4 säger han: *Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och Guds ord ... De levde och regerade med Kristus i tusen år. Alla martyrer, alla som har lidit för Jesu namns skull, ja, alla de troende som följer efter Fräl-saren genom lidandet och in i härligheten – alla dessa är kungar.*

Som vi vet är Kristi rike ett andligt rike, inte ett jordiskt. Vi kan inte se det med ögonen, för Jesus bor och härskar i människornas hjärtan (Luk 17:21). Så när Bibeln

kallar de kristna för kungar är förstås också detta andligt. Inte heller vi härskar över länder och folk. Ingenstans i Bibeln hittar vi stöd för att kristna bör försöka skapa kristna nationalstater här på jorden.

Vi kristna härskar bara genom evangeliet, Guds ord. Det är det medel Gud använder för att få heradöme över människors hjärtan och befria dem från Djävulens heravälde. Vi är kungar för att Guds ord är så kraftigt. Vi är inte kungar för att vi är så starka i oss själva utan för att medlet eller vapnet som vi använder är så starkt. *Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd* (Heb 4:12). Guds ord är *Andens svärd* skriver Paulus (Ef 6:17).

Att vi har så höga titlar – präster och kungar – är bara nåd. Gud har utvalt oss till detta. Vi är *ett utvalt släkte skriver Petrus*. Varför har Gud kallat oss *från mörkret till sitt underbara ljus*? För att *förkunna hans härliga gärningar!* Det innebär att förkunna allt Gud har gjort för att frälsa människorna från deras synder. Med andra ord: att förkunna evangeliet.

Att förkunna Guds fullbordade frälsningsverk i sin Son Jesus Kristus är ett stort privilegium för oss kristna. Genom det för vi människor från mörker till ljus. Det är tråkigt att många ersätter denna förkunnelse med en falsk förkunnelse som inte förkunnar Guds verk utan *människans* eget. I många kretsar är man mer upptagen av att sätta människan och inte Gud i centrum. Stor vikt läggs på självprovning och självutveckling. Men detta är förkunnelse av lagen och lagen frälser ingen. Lagen kan inte ge kraft till goda gärningar. Ingen blir förd från mörker till ljus genom att se på sig själv och sin egen skröplighet. Bara genom förkunnelse av evangeliet om Honom som på korset dog för alla människors synder kan människor få ljus och frid i sin själ. Amen.

Egil Edvardsen

Om blöjbyte, kristnas kallelse och Guds förklädnader

Det är en ganska vanlig tanke att om man verkligen vill tjäna Gud helhjärtat och leva heligt i vardagen bör man bli missionär, pastor eller på annat sätt tjäna i kyrkan. Söndagsskollärare och organist är också väldigt bra för då gör man något betydelsefullt i den kristna kyrkan. Om en kristen däremot jobbar i en klädaffär eller som busschaufför, bilmekaniker, båtbyggare, pizzabagare eller annat där ute i världen så är väl inte det en helig vardagstjänst för Gud ... Men är det så?

Martin Luther tänkte i sådana banor när han som ung man gick i kloster. Som munk skulle han göra avkall på världen, leva fattig, inte utföra vanligt arbete och aldrig ingå äktenskap och bilda familj utan leva i celibat. Då tyckte han att han gjorde något verkligt heligt och bra, medan vanligt folk där ute bara levde helt vanliga liv som äkta par, föräldrar, bönder, slaktare, köpmän osv.

Senare upptäckte Luther att detta var fel. Han hade fört fram en falsk fromhet och helighet som Gud inte hade bett om. Han började i stället framhäva vad Bibeln lär om ”det allmänna prä-

stadömet”, att alla troende, både kvinnor och män, är *ett kungligt prästerskap, ett heligt folk* som Gud har kallat *från mörkret till sitt underbara ljus* (1 Pet 2:9). Och där i ljuset får de tjäna Gud och sin nästa var och en där han är – i familjen, i församlingen och i det världsliga samhället. De ska inte dra i väg någon annanstans eller dra sig bort från världen. Nej, som Paulus skriver till församlingen i Korint: *Var och en ska leva i den ställning som Herren har tilldelat honom, så som Gud har kallat honom* (1 Kor 7:17).

Ett sant och heligt kristet liv till Guds ära blir då att leva och tjäna där han har satt oss. ”Gud ler tillsammans med alla sina änglar - inte för att pappan byter blöjor utan för att han gör det i kristen tro,” skrev Luther. Gud ser egentligen inte skillnad på vanligt lekfolk och pastorer, prinsar och biskopar, även om de arbetar med olika saker. ”Tjänsteflickan som städar i köket gör det som är Guds vilja lika mycket som en bedjande munk – inte för att hon kanske sjunger en kristen psalm medan hon städar utan för att Gud tycker väldigt mycket om rena golv. En kristen

skomakare gör inte sin kristna plikt genom att klistra fast små kors på skorna utan genom att göra bra skor eftersom Gud är intresserad av bra hantverk.” Våra dagliga sysslor har betydelse för honom.

Måndag, tisdag ...

På söndagar samlas församlingen till gudstjänst. Vi tillhör ”en, helig, allmänlig kyrka, de heligas samfund” som vi säger i trosbekännelsen. Att vi är heliga är inte något vi inbillar oss. Vi vet mycket väl att vi är syndare. Men vi tillräknas *Jesu* helighet! I Guds hus får vi ta emot förlåtelse för all synd. Gud tröstar, styrker och utrustar oss med evangeliet i ord och sakrament. Vi får glädja oss över att vi är frälsta av bara nåd, genom tro, helt oförtjänt, inte på grund av egna prestationer och gärningar. Vi är tacksamma att få tillhöra Gud med liv, själ, kropp och allt vi har.

Men så kommer måndagen. Var är den heliga kristna kyrkan nu? Den har inte tagit paus utan är levande och aktiv, kringspridd på olika arbetsplatser och institutioner, i olika hus och hem där de troende är i verksamhet och lever ett heligt kristet liv i tjänst för Gud

och sina medmänniskor. *Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem* (Ef 2:10). Goda gärningar är i Guds ögon inte minst de uppgifter och förpliktelser vi har fått i våra olika kallelser. Andens frukt i våra liv låter oss möta folk vi träffar med kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning (Gal 5:22f).

Att vara pensionär eller yrkesaktiv, att vara hemma med småbarn, byta blöjor och ge omsorg – allt är Guds kallelse. Att vara någons morbror eller faster, son eller dotter, föräldrar och morföräldrar är olika kallelser. Att vara medborgare i ett land är också en kallelse. En kristen student som utbildar sig till lärare har under studietiden detta som sin kallelse. Gud vill att hon eller han nu både studerar flitigt och är en bra kollega för sina medstudenter. Samtidigt har studenten kanske ett jobb vid sidan av i en affär, det är också en kallelse. Då är inte uppgiften att försöka evangelisera bland kunderna som är i affären utan bara att behandla dem vänligt och professionellt. Det är värdefullt i Guds ögon. Men förhoppningsvis kan det snart erbjudas sig en möjlighet att tala om andliga ting med en kollega. Det sista vi vill är att hålla evangeliet helt för oss själva.

Guds förklädnad

Som det står i katekesen är det Gud som har skapat oss och gett oss ”kropp och själ, ögon, öron och alla lemmar, förstånd och alla sinnen, och att han fortfarande uppehåller oss”. Det är också han som ger oss ”mat och kläder, hus och hem och allt vi behöver till vårt livsuppehälle. Han beskyddar oss för allt farligt och bevarar oss för allt ont.” Men vi kan egentligen inte se att det är han som gör det. Han använder ju för det mesta andra människor till att ge oss detta. Bonden odlar säd på åkern

och sedan bakar bagaren bröd som vi kan köpa och äta.

Luther kallar detta ”Guds förklädnad”. Han kunde t ex säga att det egentligen är Gud som mjölkar korna. Vi kan bara se en mjölkerska. Men Gud gömmer sig bakom henne som bakom en förklädnad. Vare sig hon vet det eller inte är hon Guds redskap som han använder för att vi ska få mjölk på bordet.

Gud använder också de styrande i samhället som är insatta av honom för att upprätthålla lag och ordning så vi kan leva i fred och trygghet. Vare sig de är troende eller inte är ordföranden, polisen och domaren Guds ”mask” som han döljer sig bakom för att ge oss detta. *Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa* (Rom 13:4).

Det sägs att ”mor är den person som gav oss liv”. På ett sätt är det väl sant och vi är skyldiga våra mödrar stort tack. Men egentligen var det ju Gud. *Du vävde mig i moderlivet, sjöng David till Herren* (Ps 139:13), och *Det var du som drog mig ut ur moderlivet, du gjorde mig trygg vid min mors bröst* (Ps 22:10). Gud använder föräldrar för att ge människor liv, omsorg och uppfostran. Han använder fiskare, bönder och andra för att förse oss med mat, pedagoger för att lära oss läsa, skriva och räkna och han ger oss vakter och soldater för att skydda oss. När en pastor förkunnar Guds ord rent och klart från predikstolen är det egentligen Jesus, den gode Herdens röst, som församlingen lyssnar på.

De flesta yrken i samhället fyller verkliga behov som människor har. Vi behöver chaufförer, snickare, rörmokare, sjuksköterskor, läkare, trädgårdsmästare, fabriksarbetare, musiker osv. Gud använder alltså dessa och många andra som förklädnad vare sig de är klara över det eller inte. Han använder dem för att uppehålla världen och hjälpa och välsigna de människor som han har så stor omsorg om.

Undantagna är de ”yrken” där man livnär sig på saker som i sig själva är synd, t ex narkotikalangare, bordellmammor, svindlare. Det är inte Gud som står bakom den sortens aktiviteter.

Men när en flicka tröstar en liten pojke som gråter är det alltså Gud som står bakom och ger omsorg dold av en förklädnad. Likaså när vi går till en sjuk granne och erbjuder oss att klippa gräsmattan, gå ut med hunden eller annat.

Meningsfullt

En del tycker att vardagarna är ganska gråa. De stiger upp och går till jobbet, men det känns inte så meningsfullt. De jobbar mest för pengarna och längtar bara efter helgen och avlöningsdagen. Även för kristna kan nog det dagliga arbetet ibland kännas som ett ok. Men i Guds ord som vi får ta till oss i gudstjänster och regelbundna andaktsstunder hemma lyser Herren på vår väg, ger oss evangeliet om rättfärdiggörelsen och syndernas förlåtelse i Jesus. Vi blir påmind om att vi är en del av ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk som Gud har vunnit för att vi ska *förkunna hans härliga gärningar*, han som har kallat oss från mörkret till sitt underbara ljus (1 Pet 2:9). Förkunnelsen av hans stora verk sker när vi med ord och gärningar bidrar till att evangeliet om Frälsaren sprids och när vi prisar Gud och tackar för all hans godhet. *Du gläder mig, Herre, med dina gärningar, jag jublar över dina händers verk. Hur stora är inte dina verk, Herre* (Ps 92:5f).

Så har alla troende en kallelse från Gud att tjäna där vi är, genom våra dagliga plikter och uppgifter, med hela oss, 24/7, varje vecka, hela året. Att vila och ladda batterierna är också hans vilja och en del av kallelsen. När vi ser så på

forts. sidan 12

HUR KAN JAG TJÄNA DIG, GUD?

Rakel Drechsler, född Edwardsen, bor sedan 2006 i Leipzig med sin familj. Hon är utbildad i Staff Ministry och blev förra året insatt som församlingspedagog i vår tyska systerkyrka ELFK (Evangelisch-Lutherische Freikirche). Vi har bitt henne berätta lite om detta.

Varför har Gud valt att använda helt vanliga människor till att bygga sitt rike? Det är något jag har frågat mig själv – ja, jag har frågat Gud! – ofta det senaste året. Jag har så uppenbara svagheter och begränsningar. Jag har bara två händer, två fötter, ett huvud, ett par öron, bara 24 timmar om dygnet... Jag blir trött och hungrig och känner mig verkligen inte som en superhjälte. Jag ser min egen synd och kan bara erkänna att jag inte växer och blir bättre för var dag som går.

Jag blev kallad av församlingen i Leipzig att verka som församlingspedagog och insattes förra hösten. Nu har jag blivit ombedd att skriva om mitt första år i denna tjänst. Det kan snabbt bli tråkigt om jag bara räknar upp vilka uppgifter jag har. Så mer än att bara informera vill jag gärna också använda denna möjlighet att förhoppningsvis in-

spirera dig som läser det här att fråga: ”Gud, på vilken plats har du satt mig? Vilka gåvor har du gett mig? Vilka uppgifter? Hur kan jag tjäna dig, Gud?”

Men för att vara tydlig vill jag bara kort förklara vad min kallelse innebär. Vi har en församling på omkring 80 medlemmar med många barn och flera äldre, änkor och ensamma kvinnor. Jag är kallad till att tjäna barnen och kvinnorna här. Varje vecka undervisar jag de yngsta skolbarnen i biblisk historia. (Här i Sachsen kan man bli befriad från religionsundervisningen i den offentliga skolan, så undervisningen i församlingen är en ersättning för det.) Därtill har jag det överordnade ansvaret för barnarbetet i församlingen. Det betyder inte alls att jag gör allt. Vi har flera väldigt kompetenta och engagerade kvinnor som är med i barnarbetet, men jag

är kallad att ha översikten och är ansvarig för att utrusta de andra medarbetarna. Förutom barnarbetet är jag ansvarig för det generella arbetet bland kvinnorna. Jag gör hembesök och leder olika bibelgrupper, även via internet. Så finns det mer ”osynliga” uppgifter som

inte är så handfasta och inte alltid låter sig skrivas ner i en kalender: läsa, skriva, tänka, be (ja, till och med gråta). Jag inser vilket enormt privilegium det är att ha så mycket frihet att ta mig tid till det och själv kunna planera dagarna. Jag märker ofta att mitt eget personliga bibelstudium är den bästa förberedelsen till de mer konkreta uppgifterna jag har.

Vad tänker jag om mina uppgifter? Det är så många som behöver någon som lyssnar, ger tröst, uppmuntran och förbön. ”Hur har du det? Jag ser dig. Jag hör dig. Jag bryr mig om dig. Ja, Gud älskar dig. Jag har inte alltid rätt svar på det som tynger dig. Jag kan inte ge recept på hur ditt liv ska bli bättre och lidandet mindre. Men jag kan dela Guds kärlek med dig. Jag söker gärna i Bibeln tillsammans med dig så vi kan se vad Gud säger. Vem är han? Vilka är du och

jag? Vilken är hans vilja för oss och med oss?”

Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare, för att utrusta de heliga till att fullgöra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp... (Ef 4:11-12). Det finns olika sorters uppgifter och tjänster i Guds rike. Det finns olika sorters ämbeten där man kan tjäna församlingen. Jag för min del är kallad att utrusta kvinnorna och barnen i min församling. Med vad? Vad är det för utrustning de behöver? Ingen annan än den jag behöver själv: Guds ord, hans löften om att han älskar mig och aldrig lämnar mig. Och att han har allt jag behöver.

Så förutom att lyssna och samtala och studera Bibeln tillsammans vill jag också uppmuntra: Läs Bibeln själv! Läs om äkta människor med verkliga problem och uppenbara svagheter och skamliga synder. Läs om vår Gud som aldrig blir trött på att ropa efter dem och efter oss: ”Kom tillbaka. Vänd mig inte ryggen. Jag vill vara nära dig, se dig öga mot öga. Inga problem är för stora för mig. Ingen synd är för stor. Jag vill hjälpa dig. Ingenting du har gjort kan få mig att sluta älska dig.”

Vad är avsikten med att ”utrusta de heliga”? Att de ska tjäna! På det sättet vill Gud bygga sitt rike, Kristi kropp. Men hur kan de heliga tjäna, hur kan *du* tjäna Gud i ditt liv? Vad har du för människor som du kan tjäna i din omgivning? Vilka uppgifter ropar på dig? Den slitna maken, det gnälliga barnet, den ensamma medlemmen i församlingen, den sjuka vännen, den irriterade

kunden, det tomma kylskåpet, den smutsiga tvätten, den igenvuxna trädgården... Listan är lång. Vi får vara Guds händer och fötter, ja, till och med hans hjärta som öser medkänsla och barmhärtighet över varandra. Vi får låta hans kärlek strömma genom oss som genom ett rör. Ett välmenande ord, ett leende, en kram, en hjälpande hand... Gud har gett oss kreativitet så vi är fria att hitta unika och bra sätt att tjäna varandra. Vi ser inte Jesus, men vi ser varandra. Låt oss tacksamt och villigt ta emot det vi har att ge till varandra!

I min egen vardag märker jag det om och om igen. Det blir för mycket! Behoven är så många och stora. Och jag är liten, trött och begränsad. Det finns dagar och stunder då jag är sliten och omotiverad. Det finns uppgifter som jag helst vill slippa undan och blunda för. Där välsignelserna är många är anfäktelserna inte långt borta. Men Jesus ser till mig precis som han sa till Paulus: *Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet* (2 Kor 12:9). Ja, för mig är det mycket men inte för Jesus! Han har kraften. Han har vunnit över djävulen och över min synd och över döden. Han lever och regerar och han har gett mig den helige Ande för att vara *i* mig. Tala om superkrafter! Den levande allsmäktige Gud är min kära Far som bara vill mig väl och bara tillåter det som tjänar till det bästa för min själ. Allt är bara bra. Jag är hans älskade barn. Det är det som är min identitet – inte vad jag gör eller har eller vad andra skulle tänka om mig. Jag är helt enkelt *hans* och jag lever för honom.

Det är 20 år sedan jag genomgick en fyraårig utbildning i ”Staff Ministry” på Martin Luther College i Minnesota, USA, som är Wisconsin-synodens högskola med förberedande prästutbildning och utbildning av lärare och andra tjänster inom kyrkan. Sista halvåret bestod av praktik. Det skulle gå många år innan jag fick kallelse att vara församlingspedagog i min församling, men under de åren samlade jag erfarenheter som kommer väl till pass nu. (Äktenskap, barnuppfostran, framgångar och motgångar i livet). På MLC var det flera vuxna som redan hade arbetat i andra yrken men ville lära sig mer och se nya möjligheter att tjäna sin församling. Du kanske känner till någon som skulle kunna passa till detta? Kanske du själv funderar på om det kan vara något för dig? Titta gärna på MLCs hemsida och se vilka möjligheter det finns till utbildning, vidareutbildning och onlinekurs. Men mest av allt vill jag uppmuntra dig att lyfta blicken och se runt omkring dig. På vilken plats har Gud satt *dig*?

Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden (Matt 28:18). Jesus säger: ”Gå, för *jag* har all makt”. Han säger inte: ”Gå, för jag har gett *dig* all makt!” Så jag vill gå – och lita på honom. Jag vill ”lägga mina bröd och små fiskar i hans händer så att han kan göra med dem som han vill” (Citat från en av mina fina lärare på MLC, Mark Paustian.) Jag vet att jag inte är ensam, för Jesus lever och är med mig varje steg, varje andetag.

Rakel Drechsler

FRÅGA OCH SVAR

Hur kan jag vara viss?

Är kristendomen den enda religionen som ger visshet om att komma till himlen? Jag vill förstå för att bättre kunna dela evangelium med andra människor.

Det finns en liknelse om blinda män och en elefant som förekommer i olika varianter inom österländska religioner. I grunden handlar det om blinda män som närmar sig en elefant från olika håll. En grabbar tag i snabeln och säger att det är en orm. En annan känner på ett ben och säger att det är ett träd. En tredje känner på sidan av elefanten och drar slutsatsen att det är en vägg. Fastän alla har olika beskrivningar är det samma elefant de pratar om.

Kristendomen är unik

En del använder den här berättelsen för att illustrera att världens religioner beskriver samme Gud på olika sätt. Var och en beskriver samma sak utifrån sitt eget begränsade perspektiv. Berättelsen vill visa att varje religion är ”rätt” på sitt sätt. Ingen kan göra anspråk på att ha den objektiva sanningen om Gud. Men vad liknelsen faktiskt illustrerar är att alla de blinda männen har lika fel, inte lika rätt. Berättelsen beaktar inte att Gud har uppenbarat sig i Jesus så att vi inte längre är blinda. Vi kan se!

Det finns många religioner i världen och olika läror inom dessa religioner. Det som skiljer kristendomen från alla andra religioner är att i alla andra religioner blir man rättfärdig genom gärningar. Det innebär att de lär att alla människor måste handla rätt och moraliskt för att bli rätt-

färdiga inför Gud och förtjäna hans välsignelser i det här livet eller nästa liv. Naturreligioner i Amerika och Afrika försöker blidka döda släktingars andar genom riter och offer. En del österländska religioner försöker uppnå *moksha* (dvs befrielse från kretsloppet) och nirvana genom reinkarnation, meditation och i vissa fall genom asketism. Muslimer söker Allahs nåd genom att tillämpa De Fem Pelarna. Listan kan göras lång, men den gemensamma nämnaren är att man måste göra något för att förtjäna Guds välsignelse, inklusive hoppet om himlen eller dess motsvarighet.

Eftersom alla andra religioner lär att man måste göra något för att bli frälst kan deras utövare aldrig vara helt vissa om att få komma till himlen. Frågan kvarstår alltid: ”Har jag gjort tillräckligt?” Förutom garantin om frälsning för martyrer inom Islam existerar inte frälsningsvisshet inom andra världsreligioner. Det är bara kristendomen som lär att frälsning till 100 procent kommer från Gud som en oförtjänt gåva (Joh 3:16; Joh 19:30). Därför kan den kristne vara viss!

Visshet är omöjlig utan Kristus

Ändå har även kristna lätt för att tänka att vi på något sätt måste bidra till vår frälsning. Av naturen tänker vi enligt lagen (*opinio legis*) att vi kan och måste göra något för att få det rätt ställt med Gud.

Bibeln varnar dock tydligt för hur farligt det är att tänka så: *Ni har kommit bort från Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden* (Gal 5:4).

Sökandet efter visshet om frälsning var det som ledde fram till reformationen. Martin Luther fastade, bekände och piskade sig själv i försöken att få det rätt ställt med Gud. Men det var när han läste i evangeliet att *den rättfärdige ska leva av tro* (Rom 1:17) som han fann frid med Gud. Luther sa: ”Jag började förstå att det är genom Guds rättfärdighet som den rättfärdige lever, genom en gåva från Gud, nämligen genom tro. . . Här kändes det som att jag var helt född på nytt och hade gått in i själva paradiset genom portarna som plötsligt hade öppnats” (*Luther's Works* 34:336,337).

Att Gud i Jesus ger oss den rättfärdighet han kräver förändrar allt! På sätt och vis kan den kristnes liv likna livet hos dem som tillhör andra religioner, men motiveringen är en helt annan. Kristna lever inte ett bra liv för att de försöker vinna en svärgripbar frälsningsvisshet. Nej, kristna lever ett bra liv av tacksamhet för den visshet Gud har gett dem genom Jesu liv, död och uppståndelse. På grund av Jesus ser Gud *på dig och mig* och säger samma sak som han sa till sin Son: *Han är min älskade Son. I honom har jag min glädje* (Matt 17:5). Bibeln skrevs för att ge oss alla denna visshet. *Dessa har blivit nerskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn* (Joh 20:31).

Att tänka på när du vittnar

I alla religioner söker man visshet även om man kanske inte inser det. Du har visshet i Jesus! Om man letar efter visshet inom sig själv leder det till högfärd, förtvivlan eller ovisshet. En del lurar sig själva så de tror att de har gjort tillräckligt och blir stolta över det. En del lyssnar med rätta på sitt samvete och misströstar om att själva kunna åstadkomma frälsning. Åter andra går genom livet och undrar hela tiden om de har gjort tillräckligt för att behaga Gud.

Ha dessa tankar i minnet när du vittnar för vänner, släktingar, kollegor och grannar om vad som ger dig visshet:

- Undvik att fastna i oväsentligheter. Det kan vara frestande att tala om för andra vad som är fel med deras religion. Det är lätt hänt, för vi vet ju vad som är fel. Men kom ihåg att syftet inte är att racka ner på en annan religion utan att delge sanningen. Om du börjar med att tala illa om profeten Muhammed med en muslim eller om Joseph Smith med en som tillhör Sista dagars heliga är det troligt att den personen hamnar på defensiven och inte lyssnar ett dugg på vad du säger. Tänk om någon skulle börja angripa Martin Luther i försöken att vittna för en lutheran!
- ”Jag lyssnar, du pratar. Du lyssnar, jag pratar.” Det är ingen som vill känna sig utsatt för en predikan. När man pratar med någon som har en annan religion kan det lätt bli en diskussion där båda försöker försvara sin hållning. Ofta hör ingen av dem vad den andre säger. Förtjäna rätten att tala genom att verkligen lyssna på den andra personen. Att veta vad han tror i stället för att bara gissa räcker långt, för du visar att du respekterar honom genom att lyssna. När det blir din tur att tala är det mer troligt att han lyssnar på dig.
- Predika evangeliet. Alla tillfällen att vittna måste innefatta att berätta om Jesus och vad han har gjort för dig och för dem. Känn dig fri att berätta hur Jesu kärlek har förändrat ditt eget liv, men var noga med att förklara att du behöver Frälsaren och vem den Frälsaren är och varför du kan vara viss om din frälsning.

Slutligen: alla dina argument kan inte åstadkomma tro. Det kan bara Gud genom sitt mäktiga evangelium. *Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror* (Rom 1:16). Som någon har sagt: ”Gud älskar dig inte för att du är vacker, utan du är vacker för att Gud älskar dig.” Vilken välsignelse det är att ha en sådan visshet på grund av Jesus!

David Scharf
Forward in Christ 5 2022

Evangeliet är för alla

Gerasenernas område – en plats för djävulen

Att trakten på andra sidan Gennesaret var ett hedniskt område kunde man se redan av att de hade svin. Många som levde där var motståndare till judarna, precis som palestinier och araber i dag. De var hedningar och dyrkade många olika gudar och offrade svin till dem. Detta var mycket anstötligt för judar. Ändå tog Jesus med sig lärjungarna och seglade till detta hedniska område. Han gjorde det för *en enda mans skull*. Jesus bryr sig om alla människor. Syftet med hans ankomst till världen var att *söka upp och frälsa det förlorade*.

Men han for dit också för lärjungarnas skull. De behövde lära sig att evangeliet är för alla, också för dem som tycks vara utom all räddning likt den vilde mannen som levde naken bland gravarna. Lärjungarna behövde en lektion i uppsökande verksamhet.

Alla vilsegångna kommer inte att bli frälsta. Men det är ingen ursäkt för att inte söka upp dem. Jesus predikade både för vänner och fiender. Han for för att möta mannen där han levde, i hans eget hedniska område. Det kan verka skrämmande, men vår rädsla får inte avhålla oss från att dela de goda nyheterna. Tänk om alla missionärer som rest till fientliga länder skulle ha avstått av rädsla! Vi ska inte heller vara rädda att tala om Jesus bland dem som har en annan kultur än vi, t ex i våra problemområden.

Vi ska förstås inte delta i hedniska vanor för att frälsa de förlorade. Det fungerade inte för Lot i Sodom när hans familj mer och mer påverkades av otron hos folket de omgavs av. Jesus och hans lärjungar åkte faktiskt samma dag tillbaka hem till Galileen. Men vi behöver våga möta vår kultur tillräckligt mycket *för att möta människor* så att Gud kan ge oss möjligheter att lära känna dem där de är och dela evangeliet med dem.

En man besatt av djävulen

Det borde inte förvåna oss att det är på en plats full av falsk religion som Jesus mötte en man som var besatt. Falsk religion är en flirt med djävulen, och det är inte förvånande att det finns flera människor som är besatta av onda andar

där det är mindre sann religion. Det är därför vi hör mer om besatthet för varje år som går. Människor dyrkar idag djävulen helt öppet, för att inte nämna tilltagande ateism och trosriktningar präglade av New Age och okultism. Det är sant att man blir bränd om man leker med elden.

Jesus for över sjön av medkänsla för detta offer för besatthet. Kan du föreställa dig hur demoner kan göra dig galen så du springer omkring naken och bor bland gravar, skriker natt och dag och sårar dig själv med stenar? Hur många människor som vi kallar galna är egentligen besatta av demoner? Tänk

bara på alla självmord, alla som dör av överdoser, alla som utför massmord.

Mannen som mötte Jesus var i ett bedrövtillstånd. Man hade fånglat honom med kedjor och bevakat honom, men när de onda andarna kom över honom bröt han kedjorna med demonisk kraft och kom undan. När Jesus och lärjungarna steg i land kom han springande. Han kände genast igen Jesus och föll ner inför honom och skrek: ”**Vad har du med mig att göra, Jesus, den högste Gudens Son? Jag ber dig: plåga mig inte!**”

Strax innan det här händelse hade Jesus stillat stormen som hade skrämt upp lärjungarna så mycket. Efteråt frågade de: ”**Vem är han? Till och med vindarna och vattnet befaller han, och de**

lyder honom.” De visste inte, men dessa onda andar visste: Han är den högste Gudens Son. De visste också att de förtjänade evig pina i helvetet, vilket många som lever i uppror mot Gud inte vet.

Jesus tog sig an den eländige mannen. Han såg honom som ett offer för djävulen och hans följe. Han såg honom som en som var värd att frälsa. Och vilken lektion är inte det här för oss nutida lärjungar!

Jesu makt över demonerna

Demonerna var skrämmande mäktiga men ändå var de rädda för Jesus eftersom han är mäktigare än de. **Jesus frågade honom: ”Vad är ditt namn?” Han svarade: ”Legion”, för det var många onda andar som hade kommit in i honom. Och de bad Jesus att han inte skulle befalla dem att fara ner i avgrunden.**

En romersk legion bestod av 6 000 man. Men hur många de än är så är de ändå inte lika mäktiga som Jesus. De visste vem Jesus är. De visste sitt öde och sitt nederlag. De visste att avgrunden väntade dem:

den eviga eldsjön som är tillredd åt djävulen och hans änglar efter deras uppror mot Gud i himlen. De visste att Jesus själv är Domaren som ska sända dem dit på den yttersta dagen. Därför fick de mannen att falla ner inför Jesus.

Nu gick där en stor svinhjord och betade på berget, och de onda andarna bad att han skulle låta dem fara in i svinen. Det tillät han. Andarna for ut ur mannen och in i svinen, och hjorden rusade utför branten ner i sjön och drunknade.

Besatthet är skrämmande men Jesu mäktiga ord skrämde demonerna ännu mer. Jesus drev iväg hela skocken. Om du tycker synd om svinens ägare ska du minnas att de skulle ha sänt dem till slakt som offer åt falska gudar.

Folk gick ut för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och fann mannen som andarna hade lämnat sitta vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen. Då blev de rädda. De som var ögonvittnen berättade hur den besatte hade blivit frisk.

Jesus räddade honom. Han blev

Jesu lärjunge. Han bad att få följa med Jesus och lärjungarna, men Jesus gjorde honom till missionär.

Jesus steg i båten och vände tillbaka. Mannen som de onda andarna hade farit ut ur bad att få följa med honom, men Jesus skickade i väg honom med orden: ”Gå hem igen och berätta om allt som Gud har gjort med dig.” Då gick han och ropade ut över hela staden allt som Jesus hade gjort med honom.

Du kan göra detsamma som den här mannen gjorde för sina grannar i de tio städerna i Dekapolisområdet! Lita på Jesu namn och Jesu ord och var inte rädd för att konfrontera djävulen genom att dela de goda nyheterna med andra. Hjälp människor att undfly djävulen och bli evigt frälsta Guds barn. Jesus har räddat oss. Han dog för våra synder, också för synden att behålla evangeliet för oss själva. Tacka honom för att han kastade ut djävulen ur dig och renade dig. Berätta för andra **”allt som Gud har gjort med dig”**.

Utdrag ur en predikan över Luk 8:26-39 av Tim Buelow

älskar därför att han först har älskat oss (1 Joh 4:19).

Det är mycket möjligt att det inte blir så mycket tack och uppskattning från folk som respons. Du kan ändå vara glad för du gör din tjänst för Herren och inte för människor (Kol 3:23). Och även om det är ofullkomligt och skröpligt vet du att det ändå är värdefullt för honom som har kallat dig till tjänst. Han är närvarande och verkar genom dig och det du gör och säger i vardagen. Detta är väldigt stort och meningsfullt även om det kan se litet ut i människors ögon.

Tor Jakob Welde

Vad gör skolan med våra barn?

© DEPOSITPHOTOS

När jag växte upp på 1940-talet var familjen den självklara och trygga miljön för små barn att växa upp i. Först när de var sju år tog samhället delvis över ansvaret för dem genom skolan med syftet att de skulle lära sig läsa och skriva och få viktiga kunskaper i t ex historia och geografi. Varje morgon i skolan inleddes med en psalm och en kort andakt. Att lära sig psalmer och bibelberättelser hörde till allmänbildningen.

När jag själv började få barn på 1960-talet hade det börjat bli ganska vanligt att låta ”dagis” ta hand om småbarnen så mammorna fick möjlighet att yrkesarbeta om de ville. Jag ville inte! Varför skulle jag låta samhället ta hand om och uppfostra de efterlängtrade, underbara gåvor som Gud låtit mig få? Det var fortfarande normalt att mammorna arbetade hemma under småbarnsåren, så det fanns gott om lekkamrater i omgivningen. Gott om vuxna också för den delen som vid behov hjälptes åt med barnen.

Idag ser jag små barn leka bakom gunnebstängsel övervakade av några vuxna. Ibland får de

iklädda brandgula västar tåga två och två, hand i hand, till någon skogsdunge eller lekplats. Det är inget fel i det, barnen verkar oftast glada och har roligt. Men vad som händer inne i förskolan har jag inte vetat så mycket om förrän jag läste en nyutkommen bok, KAMPEN OM KÖNEN, skriven av den danske teologen Mikkel Vigilius, verksam som bibellärare på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. Bokens första kapitel som handlar om skola och förskola har av författaren anpassats till den svenska situationen och den svenska skolan.

Det är skrämmande läsning. I Sverige är det idag lag på att alla barn och unga från förskolan till gymnasiet ska påverkas med en normkritisk pedagogik som frigör sig från alla de mest grundläggande kristna tankarna om kön, sex, äktenskap och familjeliv. Det finns inga medfödda och generella skillnader på de två könen intressen, anlag och inriktningar. Alla skillnader är inlärd. Skolan ska motverka traditionella könsmonster och styra barnens lek så att flickor inte bara gör ”flicksaker” och pojkar ”pojksaker”.

Barnen får inte benämnas som ”flickor” och ”pojkar” utan som ”barn” och ”elever”. Heterosexualitet får inte framställas som det normala och naturliga. Man ska använda barnböcker som ger en positiv framställning av regnbågsfamiljer. Ungdomsavdelningen för Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners och queeras rättigheter, RFSL Ungdom, har fått komma till skolor och undervisa tusentals svenska elever i normkritik för att hjälpa dem bryta mot alla begränsande normer som t ex heteronormen, tvåkönsnormen, tvåsamhetsnormen, kärleksnormen (tillfälligt sex eller sex utan kärlek kan vara lika legitimt och bra som sex med den man älskar), trohetsnormen och kärnfamiljsnormen.

De nya tankarna om kön har fått stort genomslag framför allt i förskolan. Pedagogiken är baserad på en bestämd ideologisk ståndpunkt: kön är *en social konstruktion*. Målsättningen är ”att frigöra barnen från den traditionella normen som säger att barnen utifrån sin biologi har ett bestämt kön med en bestämd innebörd. Ingen

Forts.: OM BLÖJBYTTE, KRISTNAS KALLELSE ...

vardagslivet genom trons glasögon kommer allt vi håller på med att kännas långt mer meningsfullt! Vi är ju en del av något mycket större! Gud själv är verkligen här och utför sina gärningar genom oss och vår nästa varje dag, hemma, i skolan, på arbetet och på fritiden.

Vi ska alltså inte dra oss tillbaka från samhället utan vara *i världen*, även om vi inte är *av* den som Jesus sa (Joh 17:14f). Vi ska inte låta oss fläckas ner av världen utan bära fram kroppen *som ett levande och heligt offer som behagar Gud*.

Det ska vara vår andliga gudstjänst (Rom 12:1). *Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det*

i Herren Jesu namn och tacka Gud Fadern genom honom (Kol 3:17).

Gud har offrat sin egen käre Son för oss som ett försoningsoffer för vår synd och skuld, en gång för alla. Jesus gav sig själv som lösepenning och betalade hela vår skuld. *Han dog för alla, för att de som lever inte längre ska leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem (2 Kor 5:15).* Det är inte aktuellt med några fler försoningsoffer. *Det är fullbordat!* Så det vi nu vill bära fram är ett *tackoffer*. Vi vill tacka för Guds stora godhet och nåd genom att offra tid, krafter, talanger och olika resurser i tjänst för vår nästa. Allt är gåvor som vi har fått och *vi*

kan och ingen får lov att berätta för barnen vilket kön de har och vad som ligger i det. Barnets kön är och ska vara obestämt, öppet och fritt, tills barnet självt kommer fram till att definiera sitt kön och könets innebörd." *Könsdysfori* (att man mår dåligt av sitt biologiska kön och inte känner sig hemma i det) *har ökat explosivt*. Från 2001 till 2018 ökade antalet svenska ungdomar med denna diagnos från 12 till 1 859, en tillväxt på 15 500 %!

Ordföranden för de amerikanska barnläkarnas förening, Michelle Cretella, betecknar den alltmer utbredda hormon- och operationsbehandlingen av barn och unga med oklar könsidentitet som systematiserad barnmisshandel och att barnen blir gisslan och offer i en ideologisk kamp. Det kan kosta läkare jobbet att opponera sig mot den rådande ideologin. Detta drabbade professorn i psykiatri

och psykologi Kenneth Zucker, ledande expert i behandling av barn och unga med oklar könsidentitet. Han har behandlat över 500 barn som haft ett traumatiskt förhållande till sitt biologiska kön och varnat för den nya tendensen att ge barn och unga könsbytesbehandling så snart de ger uttryck för att de inte är tillfreds med sitt kön. Hans utgångspunkt har varit att barnets kön är det biologiska könet och att målet med behandlingen därför ska vara att hjälpa barnet till att identifiera sig med och känna sig tryggt i detta kön.

Vigilius har i sin bok ett kapitel om kön i Bibelns ljus där Guds skapelseordning poängteras. "Att vi är skapade till man och kvinna är det mest grundläggande i att vara människa och Guds avbild (1 Mos 1:27). . . . två olika kön som är skapade till att suppleras, berika och tjäna varandra och till att vara lika

i värde och ära (1 Kor 11:11-12)." Det är en biblisk grundtanke att de två könen behöver varandra. "Både man och kvinna är skapade med begränsningar och behov som bara den andre kan fylla." I samspelet mellan pappa och mamma formas barnets förståelse av sitt eget kön. "När det i vår tid stormar mot den bibliska förståelsen av de två könen, är det en kamp om inget mindre än vår tro och vårt andliga och eviga liv." Den kampen är inte unik för Sverige utan är allmän i många andra länder. Från Tyskland har Svenska Dagbladet hämtat denna lilla notis 28/8 2022:

Nobelpristagaren Christiane Nüsslein-Volhard slår fast att det bara finns två biologiska kön: män och kvinnor. Den tyska regeringens "Queeransvarige" har missat grundkursen i biologi, menar hon.

Birgitta Erlandsson

Biblicums förlag erbjuder nya viktiga böcker:

Seth Erlandsson: Profeten Sakarja och hans bok

På ett uppfriskande, övertygande och trosstärkande sätt visar författaren hur Jesus Kristus är kärnan och stjärnan i Gamla testamentet och inte minst i profeten Sakarjas bok. Profetens syner är inte lättolkade och har gett upphov till svärmiska tankar om den yttersta tiden och Jesu återkomst. Hård pärm, 126 s, 150 kr.

Mikkel Vigilius: Kampen om könen

Denna bok av den danska bibelläraren Mikkel Vigilius (översatt och utgiven av Kyrkliga Förbundet) behandlar ett i vår tid brännande ämne. Vigilius går igenom vad Bibeln säger om de två könen och deras förhållande till varandra. Han visar att äktenskapet, när det fungerar som Gud har tänkt, är en återspeglning av Frälsarens förhållande till sin Kyrka. Det sista kapitlet handlar om de transsexuella och hur de ska bemötas. Hård pärm, 124 s, 129 kr.

Andra nyligen utgivna böcker är Lars Borgströms predikningar över Romarbrevet: *Ett flödande ljus* och småskriften *Israel och yttersta tiden*.

<https://biblicum.nu> biblicum@biblicum.se

Efterlängtat återseende på Strandgården

Efter två år av pandemirestriktioner var LBKs sommarläger 27 – 31 juli efterlängtat och välbesökt. Temat för föredragen var "Trygghet i den sista tiden". Från USA deltog WELS' kontaktman Keith Wessel. Årsmötesförhandlingar hölls på lördagen. Damlaget firade 10-årsjubileum.

Hjälmmargården 20-23 juli 2023

Gästtalare Pastor Titus Buelow, USA (svenskspråkig): Om psykisk ohälsa. Kan en kristen ha ångest och vara deprimerad? Hur kan jag som kristen förstå, hjälpa och visa omsorg?

Allhelgonahelgen

S:t Markus församling i Ljungby inbjuder till kyrkhelg 4-6 november.

Ungdomskväll och Damlagsmöte den 4 november.

Program kommer på hemsidan.

Vi gläder oss över att Jennifer och Luke Wolfgramm kommer även i år.

Vågar du visa vem du är?

*Om ni nu har uppstått med Kristus . . .
här är ingen längre grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar,
skyt, slav eller fri, utan Kristus är allt och i alla
(Kol 3:1,11).*

NÄR DET ÄR DISTRIKTMÄSTERSKAP är det ofta lätt att se vem som hejar på vem för supportrarna har sitt lags färger på sina tröjor, mössor och halsdukar. Alla vet vilket lag folk hejar på bara genom att se på dem.

Vi tycker om grupptillhörighet. Vi kanske hör till dem som regelbundet går på samma restaurang på tisdagskvällar eller är med i ett gäng som spelar boule två gånger i veckan. Vi kanske är med i Damlaget eller motorcykelklubben. Men vilken grupp är det viktigast för dig att tillhöra? Jesus har gjort dig till en ny människa och fört dig in i en mycket speciell grupp av människor. Du är en som tror. Du är arvinge till evigt liv. Du är ett barn till Gud.

Hur känns det för dig att vara en del av den gruppen? Bär du din tro med samma iver och glädje som du bär ditt favoritlags färger? Är du glad över att kunna berätta för folk att du tillhör den mycket speciella grupp människor som Gud av bara nåd har adopterat in i sin egen kära familj? Eller är du rädd att du kan gå miste om någon annan grupp om du låter andra veta att du är troende?

Paulus uppmanade kolosserna att ångra sitt tidigare sätt att leva och låta trons ljus lysa. Han

skulle förmodligen säga samma sak till oss om han såg hur vi ofta skäms för att leva våra nya liv i tron. Jesus sa: *Låt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Far i himlen* (Matt 5:16).

Kristus har förlåtit dina synder, gjort dig till en ny människa genom tron och tagit med dig i sin familj av troende. Det är något speciellt. Genom Kristus har du fått trons välsignelser, syndernas förlåtelse, liv här på jorden och evig frälsning med honom. Den seger som Kristus vann är redan din. Du kan och bör leva ditt nya liv med glädje och stolthet. Kristus har köpt dig med sitt eget blod. Du är hans.

Du tillhör en underbar grupp som vida överträffar alla jordiska grupptillhörigheter. Du är ett Guds barn och arvinge till evigt liv. Var jublande glad över att Kristus har kallat dig till den viktigaste grupp som finns!

Käre Jesus, påminn mig om min speciella ställning som ditt barn och arvinge till evigt liv. Hjälp mig att leva i tacksamhet till dig för att du gett mig denna speciella gåva. Amen.

Ur Meditations